

DE WEG VAN HET HART

*Een meditatie over de spirituele weg
van het Wereldwijd Gebedsnetwerk van de paus*

De "Weg van het hart" is de belangrijkste gids van het Wereldwijd Gebedsnetwerk van de Paus - Apostolaat van het Gebed. Het is een weg die ons hart uitnodigt om zo dicht mogelijk bij het Hart van Jezus te zijn, bij zijn gevoelens en verlangens. Hij nodigt ons uit ons aan te sluiten bij de zending die Hij van de Vader heeft ontvangen. Vrienden van Jezus zijn, diep verenigd zijn met Hem, in de nabijheid van zijn vreugde en lijden voor de wereld zijn, brengt ons ertoe ons samen met Hem te engageren om de uitdagingen van de mensheid en de zending van de Kerk aan te gaan. Dit zijn de uitdagingen die de Paus ons elke maand toevertrouwt en die ons de gelegenheid geven om de zending van Christus vandaag concreet te erkennen. De "Weg van het Hart" helpt ons de uitdagingen van de wereld te zien met de ogen van Jezus, ons elke maand te sensibiliseren, door middel van gebed en dienstbaarheid, in volgzzaamheid aan de Heilige Geest. Zo maakt deze tocht ons elke dag meer en meer tot apostelen van het gebed, tot zendelingen, voor een opdracht van barmhartigheid voor de wereld.

1 In den beginne, de Liefde

- Ik heb je altijd liefgehad... (Jeremia 31,3)
- Maar kan een vrouw haar zuigeling vergeten of harteloos zijn tegen het kind dat zij droeg? Zelfs al zou zij het vergeten, Ik vergeet jou nooit Ik heb je in mijn handpalm gegrift,... (Jesaja 49,15- 16)
- Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden... (1 Johannes, 4,10)
- In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons vol liefde uitgekozen...(Efesiërs 1,4)

- Niets kan ons scheiden van de liefde van God, die Hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer. (Romeinen 8,39)

Het woord dat de basis vormt van ons geloofsleven is de eeuwige liefde van de Vader. Wat Hij ons elke dag wil vertellen, en wat doorschijnt in alles wat Hij voor ons doet, is: Ik hou van je. "God is liefde" (1 Johannes 4,8) het is zijn natuur, en Hij kan niet anders dan ons liefhebben. DE LIEFDE is zijn manier om nooit te stoppen met naar ons te kijken en ons te vergezellen, ongeacht de grilligheden van ons leven, ook als we van Hem gescheiden zijn door de zonde. Zijn liefde is onvoorwaardelijk en permanent. Het is het principe en het fundament van onze spirituele reis, want ons leven begint dankzij zijn liefde, het wordt door Hem gedragen en zal op een dag in Hem worden verwelkomd. Het erkennen van deze liefde spoort ons aan om erop te antwoorden.

In het begin, de Liefde. Wat betekent het om lief te hebben en bemind te worden? Welke betekenis geven we aan het woord "liefde"? Laten we het een moment stil maken.

Hebben we ervaren dat we geliefd zijn door onze ouders, door vrienden, door iemand? De liefde is aan het begin, ze gaat ons voor, ze heeft ons het leven gegeven, ook al is ze misschien gewond. Ik kan me de gezichten herinneren van de mensen die ooit van me hielden en die vandaag van me houden.

De heilige Paulus zegt: **"De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. De liefde zal nooit vergaan."** (1 Kor. 13, 4-8)

Zelfs als ik deze liefde in mijn leven niet kan herkennen, ook als ze niet onmiddellijk wordt opgemerkt, is er één zekerheid: Hij die aan de bron van het leven staat, van het zichtbare en onzichtbare universum, heeft mij sinds het begin der tijden liefgehad. Hij zegt: "Ik hou van je." "Ik heb je in mijn handpalm gegrift..." (Jesaja 49,15)

Niet in het algemeen, maar concreet en persoonlijk, in die extreme mate dat Hij zijn eigen leven voor mij, voor ons, zelfs tot bloedens toe, heeft gegeven, zodat we de hoogte, de breedte, de diepte van zijn liefde voor ieder van ons konden herkennen. Zijn Liefde is zo groot, dat de oceanen het niet kunnen bevatten en de rivieren het niet kunnen doven! Deze Liefde is onmogelijk te vertalen, onmogelijk over te dragen zelfs niet in de mooiste geschriften. Ze is van de orde van de ontmoeting. Het is als verliefd worden. Je zou alle boeken en romans over dit onderwerp kunnen lezen, de verrukking van alle films kunnen beleven, maar de ervaring van het verliefd zijn maakt dat er een volledig nieuwe wereld tot leven komt.

Met de dood en opstanding van Jezus Christus is er een nieuwe wereld gekomen. "De Opstanding vertelt ons dat de weg van de liefde, onvoorwaardelijk doorleefd door Jezus tot de gave van zijn leven toe, geen doodlopende weg is, geen uitzichtloze weg die tot niets zou leiden. De weg van de liefde is ook de weg van het leven" (Fr. Louis Evely).

In Jezus Christus hebben we de zekerheid dat de liefde bestaat en dat we geliefd zijn. Johannes zegt in zijn eerste brief: "Wat liefde is, hebben we geleerd van Hem die zijn leven voor ons gegeven heeft." (1 Johannes 3,16) De Liefde is de weg, de waarheid en het leven.

Daarom is het essentieel om deze liefde in ons leven te erkennen en de Heer, de bron van alle goeds, te danken. Erkennen om dankbaar te worden.

OEFENING – DANKEN

Ik maak mezelf attent op het licht in mijn leven, op alles wat openheid in mij heeft voortgebracht en me in de diepte laat leven (een gebaar, een woord of een glimlach, ontmoetingen of gebeurtenissen, enz.). Het is belangrijk om te oefenen met het herkennen van het leven in het hart van de kleinste dingen om steeds meer Diegene te herkennen die de bron van het leven is. We weten dat het leven en de liefde geen ophef maken, daarom vinden we het zo moeilijk om de aanwezigheid van de Heer te onderscheiden. Alleen hij die liefheeft, herkent de geliefde. Ik kan me de gezichten herinneren van de mensen die van me hebben gehouden en die vandaag de dag van me houden. Hoe meer ik dank, des te meer ontdek ik redenen om dank te zeggen.

2 Het menselijk hart, een onrustig en zoekend hart.

- God, U bent mijn God, U zoek ik, naar U smacht mijn ziel, naar U hunkert mijn lichaam in een dor en dorstig land, zonder water. (Psalm 63,1)
- Uit de diepte roep ik tot U, Heer, hoor mijn stem, wees aandachtig, luister naar mijn roep om genade. (Psalm 130,1)
- Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel. (Matteüs 5,3)
- Waar heb je je verstopt, mijn liefste? Je liet me achter bij mijn gekreun. (Johannes van het Kruis, Geestelijk Lied)
- U hebt ons gemaakt naar U, en rusteloos blijft ons hart tot het rust vindt in U. (heilige Augustinus, Belijdenissen).

We streven naar geluk en we zoeken het op verschillende manieren. We ontvangen van God de gave van liefdevol en royaal leven. Toch ervaren we vaak armoede en ontreddeering, temidden frustratie en diepe verlangens. We zijn niet in staat onze persoonlijke problemen op te lossen en innerlijke rust te vinden. Hier bieden we een traject aan van geloof, gebed en leven, geschikt voor hen die op zoek zijn naar innerlijkheid, die hun geestelijke dorst herkennen en Jezus Christus in hun hart willen verwelkomen. Het is de reis van de kleinen wiens zwakte en kwetsbaarheid geen obstakel vormen, maar eerder het beste instrument om een God te ontmoeten die de armen nabij is.

We willen allemaal liefhebben en bemind worden, maar toch ervaren we dat het vaak heel moeilijk is, vol misverstanden. **"Immers, ik besef dat in mij, in mijn eigen natuur, het goede niet aanwezig is. Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet."** (Romeinen 7,18-19) zegt Paulus in zijn brief aan de christenen van Rome. We hebben allemaal die ervaring gehad. Ondanks ons verlangen om lief te hebben, om in harmonie met anderen te leven, ondanks ons verlangen naar welzijn en geluk, toch laten we ons vaak meeslepen op doodlopende paden die anderen pijn doen en ons ten gronde richten. Hoeveel gebaren, woorden, gedachten hebben ons op het pad van de dood gedreven in plaats van ons open te stellen voor het leven. De weigering van de Liefde kan zo sterk zijn, in egoïsme, hoogmoed, haat, minachting, dat het ons kan opsluiten, scheiden van anderen en van God. En deze opsluiting, deze hel, leidt tot de dood... Zoals het boek Deuteronomium zegt: **"U staat voor de keuze tussen leven en dood, tussen zegen en vloek. Kies voor het leven, voor uw eigen toekomst en die van uw nakomelingen, door de Heer, uw God, lief te hebben, Hem te gehoorzamen en Hem toegedaan te blijven."** (Deuteronomium 30, 19-20). Kiezen voor Christus is kiezen voor het leven. God kijkt niet naar onze zonde. Hij kijkt naar onze liefde, ons verlangen naar Hem terug te keren, zoals Jezus ons vertelt in de gelijkenis van de vader

van de verloren zoon (Lucas 15). Jezus geeft meer aandacht aan het geloof dan aan de naleving van de wet: **"Overdenk eens goed wat dit wil zeggen: Barmhartigheid wil ik, geen offers. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars."** (Matteüs 9,13)

Dit is ook wat Isaak de Syriër (7e eeuw) zei: "Zal God mij die dingen vergeven die mij zorgen baren en waarvan de herinnering mij kwelt? (...) Twijfel niet aan je redding... Zijn genade is veel groter dan je je kan voorstellen, zijn genade is groter dan wat je durft te vragen. Hij is altijd op zoek naar de minste spijt van degene die zich heeft laten beroven van een deel van de gerechtigheid in zijn strijd met de hartstochten en met de zonde" (Verhandeling 40) "Gods vergeving van onze zonden kent geen grenzen" - zegt Paus Franciscus.

In de dood en opstanding van Jezus Christus maakt God die liefde zichtbaar. Ze gaat zo ver dat ze de zonde van de mensen te niet doet. Het is mogelijk zich te laten verzoenen met God door het paasmysterie en de bemiddeling van de Kerk. God is altijd bereid tot vergeving en wordt nooit moe om ze op een steeds nieuwe en onverwachte manier aan te bieden." (Misericordiae Vultus Nr. 22).

OEFENING: LICHT EN VERGEVING

In het licht van de Liefde van de Heer kijk ik naar alles wat mij opsluit, bedroeft, uitdroogt, verdeeldheid veroorzaakt in mezelf, alles wat een weigering is om lief te hebben. Dit is geen lijst van mijn zonden of een analyse in de vorm van een innerlijke ondervraging. Het is me bewustworden, als een eenvoudige vaststelling zonder te oordelen, van wat me vastzet - mijn zonde; het is het opsporen van de plaats van de geestelijke strijd. Het is de plaats waar de Heer mij oproept om verder te gaan en om me meer op het leven te richten. Want de zonde breekt met GOD, de bron van het leven. Ik kan Hem om vergeving vragen en zijn genade aanvaarden. "De HEER is genadig en rechtvaardig; onze God is barmhartig.

"De HEER is genadig en rechtvaardig;
onze God is een God van ontferming.
De HEER beschermt de eenvoudigen,
machteloos was ik en Hij heeft mij bevrijd.
Kom weer tot rust, mijn ziel, de HEER is je te hulp gekomen.
Ja, U hebt mijn leven ontrukkt aan de dood, mijn ogen gedroogd van tranen,
mijn voeten voor struikelen behoed.
Ik mag wandelen in het land van de levenden
onder het oog van de HEER."

Psalm 116,5-9

3 In een ontmoedigde wereld

- En God keek naar alles wat Hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. (Genesis 1,31)
- Twee wandaden heeft mijn volk begaan: het heeft Mij verlaten, de bron van levend water, en het heeft waterkelders uitgehouwen, kelders vol scheuren, waarin het water niet blijft staan. (Jeremia 2,13)
- Het volk zal zwerven van de ene zee naar de andere, en dwalen van het noorden naar het oosten om de woorden van de Heer te zoeken, maar ze zullen die niet vinden. (Amos 8,12)
- Word wakker, Heer, waarom slaapt U? Ontwaak! Verstoot ons niet voor eeuwig. Waarom verbergt U uw gelaat, waarom vergeet U onze ellende, onze nood? (Psalm 44,24-25)
- Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen. (Johannes 1,11)

We zien met verwondering de schoonheid van onze wereld en de grote prestaties die de menselijke geest in de loop van de geschiedenis heeft verricht. Maar de wereld waarin we leven is ook gekwetst door pijnlijke tegenstrijdigheden die dood en verderf zaaien. Het leven en de liefde worden vaak gesmoord door geweld en egoïsme. De kleinen en kwetsbaren lijden onder de agressie van de machtigen, door natuurlijke hulpbronnen die worden geplunderd, wat leidt tot verdriet en eenzaamheid. We zijn afgedwaald van de paden van Gods liefde en zijn plan voor de mensheid.

De uitdagingen van onze wereld zijn talrijk: economische, klimatologische en sociale uitdagingen, excessen van religieuze fundamentalisme en vele andere. Bij al deze uitdagingen vinden we in plaats van hoop vaak ontgoocheling. De westerse mens is geobsedeerd door het einde van de wereld, van zijn wereld. Men hoeft alleen maar te kijken naar het aantal films die over dit onderwerp gaan en die alles te maken hebben met zijn angst voor de vooruitgang van de wetenschap, robotica en artificiële intelligentie (Terminator, Matrix), biotechnologie of virussen en mutaties (het Leger van de 12 Apen), Domsday, World War Z, Contagion, the Sons of Man, Prometheus), meteorieten (Armageddon, Deep Impact) of buitenaardse wezens die de mensheid komen vernietigen (War of the Worlds, Edge of Tomorrow, Oblivion, etc.), om nog maar te zwijgen van post-cataclysmische films (Divergent, Hunger Games, enz.). Het einde van de wereld wordt meestal opgeroepen als de bijna of totale vernietiging van de menselijke soort.

Vandaag lijkt een ander einde van de wereld geloofwaardig: de opwarming van de aarde (The Day After, 2012, Avatar). Er wordt een wereldwijde verandering verwacht die binnen één of twee generaties tot onomkeerbare gevolgen zal leiden. De uitdagingen zijn zeer divers, afhankelijk van de culturele en religieuze invalshoek. Toch zijn er uitdagingen die de hele mensheid aangaan. De situatie van ons "gemeenschappelijke huis" (Laudato Si) is een van de uitdagingen die ons allen aanbelangen. Hoewel het minder ophef maakt, is er ook hoop in onze wereld. Veel mannen en vrouwen zijn solidair en vrijgevig, ver van de camera's en interviews. Het zijn bronnen van licht. We kunnen er allemaal voorbeelden van noemen. Gods plan voor de mensheid is een plan van Liefde "sinds het ontstaan van de wereld". Niet alleen is de mensheid door de Geest van de Heer door de eeuwen heen verwekt, maar zoals Paulus zegt, de hele schepping, het universum, **"zucht en lijdt nog altijd in barensweeën" en "ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn."** (Romeinen 8,22-24). Wij hebben deel aan dit lange werk van de ontwikkeling van de geschiedenis, die niet alleen de mensheid, maar de hele kosmos omvormt.

Dankzij de Opstanding kan niets de Liefde van God, geopenbaard in Jezus Christus, in de weg staan! Deze Liefde, kwetsbaar en fragiel, maar sterker dan de dood zelf, onthult een nieuwe toekomst voor de mensheid. Door zijn Geest, die Liefde is, wekt Hij ons tot nieuw leven, en maakt Hij ons net als Hem. Liefde kan alleen worden begrepen door te kijken en te luisteren naar Jezus, door zijn weg tot het einde toe te volgen. Laten we ons vertrouwen in Hem stellen.

OEFENING –NAAR DE WERELD KIJKEN

In de Geestelijke Oefeningen stelt de Heilige Ignatius van Loyola ons GOD voor die de wereld beschouwt: "...hoe de drie goddelijke personen keken naar de oppervlakte of omtrek van de hele wereld vol mensen. Hoe zij zagen dat allen naar de hel gingen, en hoe zij daarom in hun eeuwigheid besluiten dat de tweede persoon mens zal worden om zo het menselijke geslacht te redden. En toen de volheid der tijden gekomen was, zonden zij de engel Gabriël naar Onze-Lieve-Vrouw." (102)

En het Woord werd vlees en woonde onder ons (Johannes 1, 14).

Wij worden op onze beurt uitgenodigd om onze wereld met zijn uitdagingen, vreugde en lijden, angsten en hoop te beschouwen en mee te dragen in ons gebed.

4 De Vader zendt zijn Zoon om ons te redden

- Zie, Ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het – heb je het nog niet gemerkt? (Jesaja 43,14)
- “Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, (...) Daarom ben Ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden... (Exodus 3,7-8)
- Ik was het toch die Efraïm leerde lopen en hem op mijn arm nam. (...) Zacht leidde Ik hen bij de teugels, aan koorden van liefde trok Ik hen mee. (Hosea 11,3-4)
- Het is God die door Christus de wereld met zich heeft verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend... (2 Korinthiërs 5,19)
- De Geest helpt ons in onze zwakheid... (Romeinen 8,26)
- Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven ... (Johannes 3,16)
- De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was. (Lucas 19,10)

De Vader heeft ons niet in de steek gelaten in deze ontmoedigde wereld. Hij heeft vele malen tot ons gesproken over zijn liefde en op vele manieren door de profeten, en in deze recente periode waarin we leven door zijn Zoon die mens is geworden, Jezus Christus (vgl. Hebrëeën 1,1). In Hem heeft de Vader onze geschiedenis met de zijne verenigd om onze gehavende mensheid te genezen en de Schepping te herstellen. In Hem, die zijn leven voor ons aan het kruis heeft gegeven en die de Vader uit de dood heeft opgewekt, heeft Hij ons onze zonden vergeven. In Hem komt Gods vurige liefde ons tegemoet, vastbesloten om ons te redden. Met Hem leren we om de Geest van God te herkennen die in onze wereld aan het werk is, en brengen we iets nieuws voort, zelfs te midden van lijden en moeilijkheden.

De Bijbel beschrijft ons verschillende verbonden van GOD met de mensheid: die met Noach en die met Abraham, en tenslotte het nieuwe verbond met Christus. De hele Schrift openbaart een GOD die met de mensheid een relatie wil aangaan die zo sterk en teder is als de liefdevolle relatie van een man en een vrouw. Profeten als Ezechiël en Hosea beschrijven GOD als een door zijn geliefde in de steek gelaten minnaar, die hij zelfs in de woestijn zal zoeken om voor altijd met haar verloofd te zijn. GOD wacht op ons, zingt het Hooglied! De hele geschiedenis van de mensheid, zoals die zich ontvouwt van het begin tot het einde der tijden, is een liefdesverhaal, het verhaal van het huwelijk van GOD met de mensheid.

Deze liefde werd in al haar volheid geopenbaard in Jezus. Zoals de evangelist Johannes ons vertelt: **"Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons**

heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden." (1 Johannes 4,9-10)

Jezus Christus openbaart ons het ware gezicht van de Liefde.

Wanneer we in het Evangelie naar Jezus luisteren en kijken, dan is het de Liefde zelf die we zien. Zij werd vlees en bloed in Jezus, de Christus. Met woorden ontleend aan de heilige Johannes kunnen we zeggen: "Wat vanaf het begin was, wat we hoorden, wat we zagen met onze ogen, wat we aanschouwden en wat onze handen aanraakten van het Woord van het leven..." is Liefde. Dit was de ervaring van de eerste leerlingen! **"We hebben Gods liefde, die in ons is, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem."** (1 Johannes 4,16).

De menselijke weg van Jezus, zijn woorden en daden, onthullen ons alle kracht, omvang en diepte van Hem die de bron van het leven is. En zijn opstanding bevestigt dat Hij de weg, de waarheid en het leven is (Johannes 14,6). De Liefde, zoals die door Hem wordt beleefd, is de kracht van de opstanding die niet alleen de mens, maar het hele universum op de meest intieme manier transformeert.

DE LIEFDE HEEFT EEN GEZICHT, dat is iemand. Jezus Christus, die de vleesgeworden Liefde van God is.

OEFENING

De Vader stuurt zijn Zoon om ons te redden. Waarvan komt Jezus Christus mij redden? Wat betekent het voor mij, concreet, dat Hij de Verlosser is?

5 Hij noemt ons zijn vrienden

- Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van mij! (...) Jij bent zo kostbaar in mijn ogen, zo waardevol, en Ik houd zo veel van je. (Jesaja 43,1.4)
- Hij ging de berg en riep al degenen bij zich op wie Hij zijn keuze had laten vallen, en ze kwamen naar Hem toe. Hij stelde twaalf van hen aan als apostel; ze moesten Hem vergezellen, en Hij wilde hen ook uitzenden om het goede nieuws bekend te maken. (Marcus 3,13-14)
- Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb. (Johannes 15, 15)
- Toen Petrus zich omdraaide zag Hij dat de leerling van wie Jezus hield hen volgde – de leerling die zich tijdens de maaltijd naar Jezus toegebogen had. (Johannes 21,20)
- Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld. (Matteüs 28,20)
- Zo kan Jezus ieder die door Hem tot God komt volkomen redden, omdat Hij voor altijd leeft en zo voor hen kan pleiten. (Hebreeën 7,25)
- Wie dus met Mij wil optrekken zal zich tevreden moeten stellen met het eten dat Ik eet, en zo ook wat drank en kleding betreft, enz. ook zal hij overdag samen met Mij hard moeten zwoegen en 's nachts waken. (Geestelijke Oefeningen van de heilige Ignatius van Loyola, 93)

Jezus Christus noemt ons zijn vrienden en nodigt ons uit tot een persoonlijk, intiem en affectief liefdesverbond met Hem. Hij is altijd nabij, bereid om voor ons te bemiddelen, en handelt vastberaden om ons naar Hem toe te trekken. We zijn immers kostbaar in zijn ogen. Onze vriendschap met Hem brengt ons ertoe om met zijn ogen te kijken, zijn lijden te lijden en ons te verheugen in zijn vreugde, om ons aan te bieden om met Hem te werken in dienst van onze broeders en zusters. Hij is elke dag bij ons tot het einde der tijden.

GOD wil niets doen "zonder ons", Hij is altijd "met ons". Daarom roept Jezus in de eerste plaats anderen op om bij Hem te zijn, in dienst van zijn zending: **"Toen Jezus langs het Meer van Galilea liep, zag Hij Simon en Andreas, de broer van Simon, die hun netten uitwierpen in het meer; het waren vissers. Jezus zei tegen hen: Kom, volg mij! Ik zal jullie tot vissers van mensen maken. "Meteen lieten ze de netten achter en volgden Hem."** (Marcus 1,16-17).

Degenen die Hem volgen, zijn leerlingen, lopen met Hem van dorp tot dorp, delen zijn maaltijd, luisteren naar zijn woorden en reflecteren over zijn daden, werken overdag met Hem en waken 's nachts met Hem. Elke dag verlangen ze ernaar om Hem wat meer van binnenuit te leren kennen, met hun hart, en elke dag groeit het verlangen om van Hem te houden en Hem te volgen.

Vastbesloten om Christus te volgen

Vergeet niet: Het is op een afgelegen plek in het noorden van Galilea, in de regio van Caesarea van Filippi, waar niemand hen zal storen, dat Jezus hen zal aanspreken: **"Wie zeggen de mensen dat ik ben? »**. Jezus vraagt naar allen die over Hem horen, naar allen die naar Hem komen luisteren, die genezing zoeken of brood en vis, naar allen die uit Judea en Samaria tot Hem komen, uit alle windstreken, naar Joden en Grieken.

Wat zoeken ze? Hebben ze ogen om te zien en oren om te horen? Begrijpen ze wie Hij werkelijk is of projecteren ze hun verlangens, angsten en dromen op Hem? En hebben degenen die Hij heeft opgeroepen om bij Hem te zijn in zijn zending echt gezien wie Hij is? Zijn ze bereid om Hem tot het einde toe te volgen? Jezus vraagt hen om standpunt in te nemen ten aanzien van Hem.

Leef op de wijze van Jezus

Jezus Christus volgen wil zeggen dat we nu, door middel van onze keuzes, woorden en daden, deel hebben aan zijn zending en zijn Liefdesplan voor de mensheid. Om deze reden is de leerling geroepen deel te hebben aan de menselijke reis van Jezus, zijn levenswijze. Een wijze van leven waarin er harmonie is tussen woord en daad.

Jezus zegt wat Hij doet en doet wat Hij zegt. Zijn woord werkt, zijn gebaar spreekt. Spreken over overeenstemming tussen onze woorden en onze daden is een andere manier om over heiligheid te spreken. Jezus roept ons op te leven zoals Hij, een leven van overgave dat tot het uiterste van de liefde gaat, in openheid voor de wereld, vooral voor hen die lijden, uitgesloten en afgewezen worden.

"Gelukkig jullie ogen omdat ze zien, en jullie oren omdat ze horen! Want ik verzeker jullie: vele profeten en rechtvaardigen hebben ernaar verlangd te zien wat jullie zien, maar ze kregen het niet te zien, en te horen wat jullie horen, maar ze kregen het niet te horen". (Matteüs 13,16-17). Het gaat om het zien en horen van Jezus. Velen zijn verloren gegaan in hun zoektocht naar God. Jezus alleen openbaart het aan ons. Hij is de weg, de waarheid en het leven.

Kiezen

De Liefde die Jezus Christus ons openbaart, opent ons voor het leven en doet ons groeien in vrijheid. Maar de vijand wil ons altijd laten twifelen aan Gods liefde. Hij wil ons laten geloven dat we volmaakt moeten zijn en onberispelijk om door Hem bemind te worden; zozeer dat we ons van de sacramenten, van het gebed en van God zouden moeten

afkeren, omdat we het niet waard zijn om voor de Heer te komen; het kwaad wil ons laten geloven dat het door onze verdiensten is dat we bemind zullen worden.

Nee, de Heer houdt zielsveel van ons - dat is het goede nieuws! - zonder iets terug te verwachten, zonder enige verdienste van onze kant, uit Liefde, zo maar, omdat we zijn zoals we zijn. De genade vraagt niets terug. De gelovige hoeft er niets voor te doen. De woorden "zo maar" moeten letterlijk worden genomen. Als de mens er iets zou moeten voor doen, zou Gods liefde niet helemaal gratis zijn.

Hoe ver zal Hij voor ons moeten gaan opdat wij werkelijk geloven dat Hij van ons houdt zonder iets van ons te verwachten, behalve dan een open hart? Heeft Hij niet al alles gegeven in zijn Zoon? Laten we ons niet laten meeslepen door de "listen van de vijand" die niet wil dat we Jezus volgen op de weg van de Liefde tot het einde toe.

Ik weet uit ervaring dat de Heer trouw is geweest in mijn verhaal, dag na dag, daarom zal Hij morgen ook trouw zijn. Wat van mij afhangt is de keuze of ik Hem wil volgen, of ik wil leven zoals Hij, of ik zijn vriend wil zijn. Elke keuze omvat een deel onzekerheid. En toch groeit er geen leven zonder het risico van een keuze.

De echte keuze is een antwoord op een oproep, een geschenk, niet een keuze uit plichtsbesef of verplichting. Voor de heilige Ignatius is liefde een wederkerige communicatie (231) en het is in deze communicatie dat een keuze is gegrift. Er kan veel liefde zijn, veel vrijgevigheid, maar als ze niet samengaan met een keuze, hoe klein ook, dreigen ze loos te zijn.

Integendeel, als deze liefde en vrijgevigheid deel uitmaken van een keuze, zelfs een aarzelende, kunnen ze de hele wereld op zijn kop zetten. Het is de beweging zelf van de menswording.

Kiezen voor Christus is de keuze om het Evangelie na te leven: **"Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter Mij aan komen."** (Marcus 8, 34). Pas dan, als we ervoor kiezen Hem tot het einde toe te volgen, door dag na dag dicht bij Hem te zijn, zegt Jezus tegen ons: **"Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem ik jullie, omdat ik alles wat ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb."** (Johannes 15,15)

Zo is de ware "dienaar van Christus", zoals de Schrift ons vertelt, een "vriend". Dat wil zeggen, iemand aan wie Jezus bekend heeft gemaakt "wat Hij van de Vader heeft gehoord". Dit gaat over vertrouwdsheid, nabijheid, intimiteit, zo dicht als mogelijk bij zijn hart zijn. Om te groeien in deze intimiteit met Christus worden we uitgenodigd zijn Woord aan te nemen, maar ook Hem te ontmoeten in de sacramenten.

OEFENING

Ik kan me de vraag stellen en mediteren bij het kruis: "Wat heb ik voor Christus gedaan? Wat doe ik voor Christus? Wat kan ik voor Christus doen?"

*Neem, Heer, en aanvaard mijn vrijheid,
mijn geheugen, mijn verstand en heel mijn wil,
alles wat ik heb en bezit.
U hebt het mij gegeven, aan U, Heer, geef ik het terug.
Alles is van U, beschik erover geheel volgens Uw wil;
Geef dat ik U mag liefhebben,
die genade is mij genoeg.*

Heilige Ignatius van Loyola

6 Verblijven in Christus

- Dan zul je begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en dat Ik in jullie ben. (Johannes 14,20)
- ... mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen (Johannes 14,23)
- Blijf in Mij, dan blijf Ik in jullie... Blijf in mijn liefde (Johannes 15, 4.9)
- Ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij (Galaten 2,20)
- Weet u niet dat u een tempel van God bent en dat de Geest van God in uw midden woont? (1 Korinthiërs 3,16)
- Als in u blijft wat u vanaf het begin hebt gehoord, zult u in de Zoon en in de Vader blijven. (1 Johannes 2,24)
- Zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart... (Efese 3,17)
- Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd. (2 Korinthiërs 3,18)

Doorheen de overdaad van zijn liefde voor ons verlangt God in ons hart te wonen. Dit is de verrassende belofte die Christus aan zijn vrienden deed voordat Hij stierf. God wil zijn woonplaats vestigen in ieder van ons. Paulus getuigt hiervan door te zeggen dat het niet langer hij is die leeft, maar Christus die in hem leeft (Galaten 2,20). Het is in de richting van die horizon dat de Geest de christen wil leiden: een totale vereenzelviging met Christus, lichaam, ziel en geest. Dit is wat we iedere dag verlangen en bidden, met een nederig hart, wetende dat de ontmoeting met Christus nooit de vrucht zal zijn van onze eigen inspanningen. Wij geloven dat deze verbondenheid met Christus ons in de Eucharistieviering op een bevoorrechte manier wordt gegeven. Hijzelf komt naar ons toe in zijn lichaam en bloed en kneedt ons van binnenuit naar zijn hart, zodat we net zoals Hij kunnen zijn en handelen.

Als een leerling van Jezus moet ik in Hem wonen, zo dicht mogelijk bij zijn hart.

Gebed en Woord van God

Dit is alleen mogelijk door zich te houden aan het Woord van Jezus. "Wanneer iemand Mij liefheeft zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen." (Johannes 14, 23). **"Blijf in Mij, blijf in mijn liefde,"** zei Hij. Om zijn woord te overwegen, om Hem te zien en om naar Hem te luisteren in de evangeliën, is het niet alleen noodzakelijk om zo dicht mogelijk bij zijn Hart

te zijn, maar is het ook essentieel om diep in verbondenheid met Hem te blijven, zoals de rank aan de wijnstok, en om ons door Hem te laten vernieuwen.

Ja, het komt erop aan met zijn Woord te leven en Hem met heel ons hart te kennen, zijn Liefde binnen te gaan en zijn stem te herkennen te midden van zoveel geluiden die ons hart binnendringen. Hoeveel tijd neem ik elke dag om te bidden, om bij Hem te zijn en zijn Woord te overwegen? Degene die zijn Woord eet, die met de Schrift, de Bijbel bidt, treedt binnen in in alle dimensies van zijn Liefde.

Geboren worden tot leven in de Geest

Om in Christus te wonen en opdat Hij in mij kan verblijven, tot het moment dat ik met Paulus kan zeggen: **"Ikzelf leef niet meer maar Christus leeft in mij."** (Galaten 2,20), zal ik het leven van de Geest moeten binnentreden.

Herinner je de man die Jezus komt vragen **"deel te krijgen aan het eeuwige leven?"** (Marcus 10, 17-21). Nadat Jezus liefdevol had gekeken naar deze man die alle geboden uit zijn jeugd had onderhouden, zei Hij tegen hem: "Eén ding ontbreekt u: ga naar huis, verkoop alles wat u hebt en geef het geld aan de armen, dan zult u een schat in de hemel bezitten; kom dan terug en volg mij." Jezus nodigt deze man, die trouw Gods wet, de Torah, naleeft uit om van gehoorzaamheid aan de wet te evolueren naar het leven in de Geest. Trouw zijn aan Gods wet is goed, maar het komt er op aan om nog verder te gaan. De wet, de geboden, dreigen steeds weer vast te lopen. Ik loop het risico te geloven dat om het leven in te gaan het volstaat de Wet naar de letter na te leven; ik loop het risico mijn leven helemaal te willen beheersen, te geloven dat ik het in mijn eentje kan. Jezus nodigt ons uit om verder te gaan. Hij nodigt ons uit om Hem te volgen.

Waarheen? Dat zegt Hij niet. Het gaat erom Hem te volgen. **"De Geest ademt, wij weten niet waar Hij vandaan komt en waar Hij heen gaat; zo is het met hem die uit de Geest geboren is"** (Johannes 3). Jezus volgen is het leven van de Geest binnengaan. Het is de haven verlaten om in diep water te gaan, het is de veiligheid achterlaten voor het onbekende, de stabiliteit voor de beweging, het leven is beweging.

"Volg mij." Waarheen? **"De Mensenzoon heeft nergens een plek om zijn hoofd op neer te leggen."** Het is een kwestie van op reis te gaan zonder te weten in welke richting. Het gaat erom dat je gehoorzaam bent aan de Heilige Geest zonder te proberen je leven onder controle te houden. Ik kan dit doen met vertrouwen omdat ik in mijn leven heb ontdekt dat Hij trouw is. Een leerling van Jezus Christus zijn, is gehoorzaam worden aan de Geest om in verschillende contexten voortdurend te onderscheiden hoe men trouw kan zijn aan het Evangelie.

- We denken soms dat we het met wilskracht kunnen doen, maar het geestelijk leven leidt ons naar het echte leven als we ermee instemmen om kwetsbaar te worden, om ons over te geven aan de werking van de Heilige Geest, zonder te proberen te controleren.

Inderdaad, zoals Jezus tegen Nikodemus (Johannes 3) zei: het is een kwestie van "**opnieuw geboren worden**", "**geboren worden uit water en geest**". Nikodemus is een man van de Thora. Hij kent de wijsheid van de wet, maar zelfs met veel kennis verblijft hij in de nacht. Het betreden van het "**Koninkrijk van God**", de nieuwe wereld, is niet een kwestie van naleving of kennis, maar van geboorte. Het is niet voldoende om deze of gene deugd te beoefenen, of de wet of de geboden te gehoorzamen, om volledige toegang te krijgen tot het geestelijk leven; het komt erop aan te groeien in verbondenheid met onze innerlijkheid en beetje bij beetje te leren hoe we daar kunnen ontdekken en leren wat het betekent om te leven volgens Gods Geest.

We dienen te luisteren. Vaak leven we in uiterlijkheden, in doen, in voortdurende opwindings, in innerlijk geklets. We luisteren niet naar wat er binnen in ons gebeurt. We weten dat de Heilige Geest tot ons spreekt door de gevoelsmatige weerklank in ons van de gebeurtenissen en ontmoetingen die we meemaken. Alles wat we ervaren brengt iets teweeg in ons: vrede, vreugde, of verdriet, opsluiting. Zoals de rijke man die "somber en verdrietig wegging" toen hij de uitnodiging van Jezus hoorde. Het is door dit alles dat de Geest van de Heer tot ons probeert te spreken en te onderscheiden.

Wie het leven van de Geest binnengaat, leert zich te bekwamen deze bewegingen te verwelkomen, hij groeit in vertrouwdheid met zijn innerlijk leven en slaagt er geleidelijk aan in de stem van de Ander die tot hem probeert te spreken te ontsluiten, te onderscheiden en zo te herkennen.

Er wordt gezegd dat de heilige Ignatius "de Geest volgde, hij liep Hem niet vooruit, en wist ook niet waarheen Hij zou leiden... hij volgde Hem wijselijk en onwetend, zijn hart eenvoudig gericht op Christus".

De Heilige Geest leidt ons het dichtst bij het Hart van Jezus.

Ik kan me afvragen: is mijn innerlijk leven belangrijker dan mijn uiterlijk leven? Ben ik zoals Nikodemus, heb ik veel wijsheid en kennis maar vertoef ik in de nacht? Laat ik me echt in vertrouwen leiden door de Heilige Geest?

Zo dicht als mogelijk bij het hart van Jezus

De Heilige Geest helpt ons te onderscheiden wat Liefde werkelijk is: liefde voor vijanden en vergeving van fouten. **Hij leidt ons dus naar de diepte van Jezus' hart.** Hij is zijn stem. Deze mateloze Liefde vindt zijn hoogste uitdrukking in het kruis van Jezus. "Door het kruis moeten we ons laten omvormen door de kracht van de liefde die tot uitdrukking komt in deze offerdood en in de vergeving die wordt gegeven aan de beulen. Het is uit deze dwaasheid van de liefde dat we de kracht kunnen putten om de roep van de Geest in het leven trouw te volgen." Michel Rondet sj, Laat je leiden door de Geest, Ed. Bayard.

"Het is niet voor niets dat het Hart van Jezus voor onze redding doorboord is, het symbool van de Liefde. Riep de heilige Paulus na zijn verblindende bekering niet uit: "De Zoon van God heeft mij liefgehad en heeft zich voor mij prijsgegeven" (Galaten 2,20)? -

Dany Dideberg (Het Hart van Jezus, Bron van Leven). Het "hart" is het symbool bij uitstek van de "liefde".

"Niemand kan Jezus Christus ten diepste kennen als hij niet doordringt tot in zijn Hart, dat wil zeggen tot in de intimiteit van zijn goddelijke en menselijke Persoon" **Johannes Paulus II** (20 juni 2004)

"Men kan alleen christen zijn als men zijn blik richt op het Kruis van onze Verlosser, op Hem die zij hebben doorboord" **Benedictus XVI** (15 mei 2006)

"Het Hart van de Goede Herder is niet alleen het Hart dat barmhartigheid toont voor ons, maar het is de barmhartigheid zelf. Daarin straalt de liefde van de Vader; daar voel ik met zekerheid dat ik verwelkomd en begrepen word zoals ik ben; daar proef ik, met al mijn beperkingen en zonden, de zekerheid van uitverkoren en bemind te worden. Als ik naar dit Hart kijk, vernieuw ik de eerste liefde: de herinnering aan het moment waarop de Heer mijn ziel aanraakte en mij riep om Hem te volgen, de vreugde om de netten van het leven over zijn Woord te hebben uitgegooid (vgl. Lucas 5, 5)" Franciscus (3 juni 2016).

De geliefde leerling, zegt het Evangelie volgens Johannes, die het Hart van Jezus kende en het dicht bij Hem aan tafel aanlag (Johannes 13,23), was de eerste die de opgestane Jezus aan de oever van het Meer van Galilea herkende (Johannes 21,7). Door zo dicht mogelijk bij het Hart van Jezus te zijn, kunnen we zijn vreugde en lijden voor de mannen, vrouwen en kinderen van deze wereld voelen, (...) om zijn aanwezigheid in de wereld vandaag de dag te herkennen zoals Hij dat deed in het verleden.

"Waar is God? Waar is God, als er kwaad in de wereld is, als er mensen zijn die honger hebben, dorst lijden, dakloos zijn, ontheemd zijn, vluchteling zijn? Waar is God als onschuldige mensen sterven door geweld, terrorisme en oorlogen? Waar is God, wanneer genadeloze ziekten de banden van het leven en de genegenheid verbreken? Of wanneer kinderen worden uitgebuit, vernederd en ook lijden onder ernstige ziekten? Waar is God, ten aanzien van de angst van hen die twijfelen en van hen die in hun ziel geraakt zijn? (...) En dit is het antwoord van Jezus: "God is in hen", Jezus is in hen, Hij lijdt in hen, diep vereenzelvigd met ieder van hen. Hij is zo verenigd met hen, bijna in die mate dat Hij "één lichaam" vormt met hen. Paus Franciscus (29 juli 2016).

Dicht bij het Hart van Jezus kunnen we niet onverschillig blijven, maar voelen we ons op onze beurt aangespoord om ons met Hem te verbinden met het hart van de wereld, van deze wereld, ten dienste van zijn zending.

OEFENING

Bij het Hart van Jezus kan ik me afvragen: "Hoe is mijn hart georiënteerd? "Waarnaar wijst het, welke schat zoekt het? Want, Jezus zegt - "**Waar je schat is, zal ook je hart zijn**" (Matteüs 6,21)." Paus Franciscus, 3 juni 2016.

7 Met Hem geven we ons leven

- Deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen die er geld in hebben gegooid; want die hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze had, haar hele levensonderhoud. (Marcus 12,43-44)
- En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: "Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken." (Lucas 22,19)
- "De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd." (Lucas 1, 38)
- Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u. (Romeinen 12,1)
- Neem Heer en aanvaard heel mijn vrijheid, mijn geheugen, mijn verstand en heel mijn wil, alles wat ik heb en bezit. U hebt het mij gegeven, aan U, Heer, geef ik het terug. Alles is van U, beschik erover geheel volgens uw wil. Geef dat ik U mag liefhebben, die genade is mij genoeg. (Heilige Ignatius, Geestelijke Oefeningen 234)

Het verbinden van ons leven met Christus moet ons ertoe brengen ons eigen leven voor anderen te geven zoals Hij dat zelf heeft gedaan. Hij laat ons ontdekken dat ondanks onze armoede en beperkingen, ons leven nuttig is voor anderen. De zekerheid dat we door Hem geliefd, uitverkoren en bewoond worden, geeft ons waardigheid en vervult ons met dankbaarheid. Gezien de vele gunsten die we hebben ontvangen, kunnen we alleen maar reageren door ons eigen leven zo maar aan te bieden voor zijn zending. We bieden het aan door te handelen tegen ons egoïsme en gemakzucht in, die heel vaak het verlangen van God in ons belemmeren. De Heer nodigt ons uit Hem ons grootmoedige "ja" te geven, zoals Maria van Nazareth deed. Hij wil ons niet redden en evenmin de wereld veranderen zonder ons. Hoewel het aanbod van onze beschikbaarheid ons misschien gering lijkt, is het zinvol voor anderen, omdat de Vader dit aanbod verbindt met het leven en het Hart van zijn Zoon, die zich voor ons aan het kruis geeft. In verbondenheid met Jezus komen we dicht bij het lijden van de wereld en proberen we er op dezelfde manier op in te spelen als Hij dat deed. We drukken onze beschikbaarheid voor de Vader uit door dagelijks te bidden en te dienen. We smeken de Geest in alle nederigheid geen hinderpaal te zijn voor zijn handelen. Wij ontvangen dankzij de eucharistieviering, op een heel bijzondere manier, inspiratie en voeding door het erkennen van de volmaakte gave van Christus aan de Vader, het voorbeeld dat ons wordt geboden voor ons leven.

Inspelen op deze liefde die ons wil leiden, waarvan we de hoogte, de breedte en de diepte leren kennen in de Eucharistie, brengt ons ertoe onszelf aan te bieden.

Dankzegging – Eucharistie

Deze Liefde, die uitstraalt in het "zachte en nederige" Hart (Matteüs 11,29) van Jezus, kan alleen worden begrepen door de weg van zijn leven tot het einde toe te volgen. De Kerk bezingt met schroom deze "overvloed van liefde die geen woorden kunnen uitgedrukken zonder haar te af te zwakken", "door te vertellen hoe de Liefde ten volle is geopenbaard (in de Eucharistie) door de dood en de verrijzenis van Christus te herdenken" (pater Robert Scholtus).

Dit is mijn lichaam. Dit is mijn bloed. Dat is alles.

De Eucharistie openbaart ons de liefde die "tot het einde toe" gaat, een liefde die geen maat kent. Dat is de kracht van de verrijzenis. Jezus Christus wil ons op zijn beurt op zijn weg leiden. **"Zoals de levende Vader Mij heeft gezonden en Ik leef vanwege de Vader, zo zal hij die Mij eet, leven vanwege mij"** (Johannes 6, 57). In gemeenschap met zijn lichaam en bloed wil Christus heel diep met ons verenigd zijn. Hij schenkt zijn Heilige Geest aan ons. Zoals de heilige Efreem schrijft: "Hij noemde het brood zijn levende lichaam, Hij vulde het met zichzelf en met zijn Geest. En degene die het met geloof tot zich neemt, ontvangt Vuur en Geest. Neemt daarvan, eet allen daarvan, en ontvang daarmee de Heilige Geest. Het is werkelijk mijn lichaam en degene die het eet zal leven in eeuwigheid." Door de gave van zijn lichaam en bloed laat Christus de gave van zijn Geest, die reeds bij het doopsel is ontvangen en als "zegel" in het sacrament van het vormsel is aangeboden, in ons groeien. Met de eucharistiev assimileren we als het ware," zegt Johannes Paulus II, "het 'geheim' van de verrijzenis, een verrijzenis die vandaag zelf begint in het hart van de wereld.

Waarom geeft Hij ons deze immense gave, waarom openbaart Hij zichzelf aan ons, waarom geeft Hij ons zijn Geest? Omdat Hij wil dat we worden zoals Hij. Hij geeft ons zijn vermogen om lief te hebben, om ons leven aan te bieden, met Hem, voor het Koninkrijk van God, een nieuwe wereld die wordt verwekt.

Daarom nodigt het **Wereldwijd Gebedsnetwerk van de Paus - het Apostolaat van het Gebed** - ons al bijna 175 jaar uit om ons elke ochtend beschikbaar te stellen voor de zending van Christus (Geestelijke Oefeningen 91-100). Door middel van een offerandegebed zeggen we tegen Jezus: "Hier ben ik! "Je kan op me rekenen." Mezelf elke morgen ten dienste van Christus stellen, is de gratuïte gave van de liefde van GOD vol dankbaarheid verwelkomen en deze liefde beantwoorden door mijn leven aan te bieden ten dienste van het Koninkrijk, ondanks mijn tegenstrijdigheden, beperkingen en zwakheden. Door dit offer begin ik een eucharistisch bestaan, een leven ten dienste van de Heer en van anderen, ten dienste van de zending van de Kerk in het hart van de wereld. Het laat me deelnemen aan GOD's liefdevolle plan voor de mensheid.

Jezus beleefde het eucharistische offer van zijn leven. Zijn laatste avondmaal vatte zijn hele leven samen, dat één ononderbroken liefdevolle zelfgave was. De weg die Hij insloeg, leidde niet naar een doodlopend pad, maar naar de Opstanding, naar het leven in overvloed. En dit

leven van eeuwig geluk, wil Hij voor ieder van ons! Daarom wil Hij ons met Hem in deze "liefdesdans" betrekken, ook al gaat die langs het kruis.

De geestelijke strijd

Maar als we de reis van Jezus zelf aanvatten, liefhebben zoals Hij ons heeft liefgehad, tot het uiterste "zijn leven geven voor zijn vrienden", dan kan dit ons alleen maar leiden tot een geestelijke strijd: **"Ik vraag niet of U hen uit de wereld weg wilt nemen, maar of U hen wilt beschermen tegen de duivel."** (Johannes 17,15). Het is zelfs een maatstaf van trouw aan Jezus, want **"een slaaf is niet meer dan zijn meester"** (Johannes 13,16). We ervaren dit allemaal. Het is waar dat we medeplichtig zijn aan het kwaad, aan leugens, aan alles wat het leven afremt. Maar Christus laat ons niet met rust. Hij heeft de Heilige Geest gezonden, de Geest van Waarheid, die voortkomt uit de Vader, die de tegenstander ontmaskert en het ons mogelijk maakt om te kiezen voor het leven.

Het kan spannend lijken gehoor te geven aan de oproep van Jezus Christus, zich beschikbaar te stellen voor de zending van de Kerk, in het hart van de wereld, om met Hem mee te gaan tot het uiterste van de Liefde. We stellen ons echter vaak voor dat we als biddende apostelen, verenigd in het Hart van Jezus, met Hem wandelen op de paden van Galilea, langs groene weiden bezaaid met duizend bloemen, of in de wind aan de oevers, en zodoende zijn goede nieuws bekendmaken aan de menigten. Maar we vergeten het kruis. Wij zijn als de leerlingen, als Petrus, voor wie Jezus de Messias is die zal komen en de wegen zal gladstrijken, de bergen zal slechten, allemaal tegelijk, zonder enige inspanning van onze kant, als met een toverstokje. Alsof we, door het simpele feit dat we zo dicht mogelijk bij Jezus zijn, het lijden kunnen vermijden, het kruis kunnen ontwijken... "Niemand komt het Koninkrijk van de liefde binnen zonder te lijden." Niet dat het lijden noodzakelijk is, maar "leren liefhebben" in onze wereld is ons ontdoen van onszelf en ons leven aanbieden. Dit leidt ons vaak, zo niet altijd, op een pad van zuivering dat voortdurend wordt vernieuwd en verdiept, naar zelfonthechting, naar onthechting van de ander. Het leidt ons door het lijden, soms langs het kruis, door de dood.

"Ik heb dit gezegd opdat jullie vrede vinden bij mij; Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld, maar houd moed: Ik heb de wereld overwonnen." zegt Jezus in het Evangelie volgens Johannes (16, 33).

OEFENING

Deelnemen aan de eucharistieviering met het verlangen om de opgestane Christus te ontmoeten. Luisteren naar de woorden van de Schrift alsof Hij tot mij spreekt en naar de woorden van het eucharistisch gebed alsof Hij ze zegt. Kijk naar de gebaren van consecratie van het brood en de wijn alsof Hij zelf ze stelt. Beleef de communie alsof Hij me te eten geeft. Verwelkom het slotgebed en de zegen alsof Hij me uitzendt.

In welke mate leef ik, zoals Jezus, een eucharistisch leven, een leven voor anderen?

8 Een zending van medeleven

- De Heer heeft mij gezonden om aan verslagen harten hoop te bieden (Jesaja 61,1)
- Wend je blik niet af van iemand die in nood zit, dan zal God zijn blik niet van jou afwenden. (Tobit 4,7)
- Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. (Filippenzen 2,5)
- Jezus kreeg medelijden, stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: "Ik wil het, word rein." (Marcus 1,41)
- De Geest van de Heer rust op mij, want Hij heeft mij gezalft. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij mij gezonden. (Lucas 4, 18)
- Beschouwen hoe de drie goddelijke personen keken naar de oppervlakte of omtrek van de hele wereld vol mensen. (...) De personen zien, groep na groep. Eerst die op het aardoppervlak in een zo grote verscheidenheid van kleding en gedrag: de een blank en de ander zwart, de een in vrede en de ander in oorlog, de een huilt en de ander lacht, de een is gezond, de ander ziek, de een wordt geboren en de ander sterft, enz. (Heilige Ignatius, Geestelijke Oefeningen 102 en 106)

God, de Vader van Jezus en onze Vader, wil via ons, zijn leerlingen, zijn medeleven tonen aan de wereld. We worden uitgenodigd naar de mensheid te kijken zoals Hij dat doet en te handelen met de gevoelens van het Hart van Jezus. We worden met Hem naar de periferie van het menselijk bestaan gestuurd, op verschillende manieren, waar mannen en vrouwen lijden onder onrechtvaardigheid, om hen die gebroken zijn te helpen ondersteunen en te genezen. Ook al zijn we geremd door ziekte of lichamelijk verzwakt, ook al voelen we ons niet in staat om de onrechtvaardige structuren van de samenleving te veranderen, we nemen deel aan zijn zending door ons het medeleven en de zorg voor al onze broeders en zusters eigen te maken. Omdat we zelf hebben genoten van Gods medeleven, kunnen we dat ook aan anderen betuigen. Het is ons antwoord op zijn liefde voor ons. We gaan verder dan de zichtbare grenzen van de Kerk, want waar mededogen is, is de Geest van God. Wij verenigen ons geestelijk met al wie in verschillende culturen of religieuze tradities luisteren naar deze Geest en die zich inzetten voor het verlichten van het lijden van de allerzwaksten.

In de Geestelijke Oefeningen nodigt de heilige Ignatius ons uit God (de Drie-eenheid) te beschouwen die naar de wereld kijkt. Om de mensheid te redden besluit Hij mens te worden. **"God had de wereld zo lief dat Hij zijn Zoon, zijn enige Zoon, heeft gegeven, zodat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft."** (Johannes

3,16-17). Gods keuze roept ons op om ook zelf te kiezen. Deze keuze is geworteld in zijn diepe liefde voor de mensheid.

Zoals Paus Franciscus zegt: "Vanuit het hart van de Drie-eenheid, vanuit het diepste van het mysterie van God, stroomt de grote rivier van barmhartigheid onophoudelijk. Deze bron zal nooit uitgeput raken voor iedereen die hem benadert. Telkens als we het nodig hebben, zullen we er toegang toe hebben, want Gods genade is eindeloos. Zo ondoorgrondelijk als de diepten van het mysterie zijn, zo onuitputtelijk is de rijkdom die daaruit voortvloeit" (Misericordia Vultus nr. 25).

De termen "mededogen", "barmhartigheid" en "ontferming" die men in de Bijbel aantreft, vormen de weerspiegeling van een Griekse term die uitdrukt dat men het lijden van een andere persoon voelt en dat men door de liefde wordt bewogen om voor hem of haar te zorgen. Het is een beweging die van binnenuit komt, vanuit de "baarmoeder", het "hart". Dit is wat we in Jezus zien. Er wordt ons vaak verteld dat Hij medelijden heeft met de menigte, met de kreupelen, de blinden en de melaatsen, met de bezetene in het land der Gerasenen of met de weduwe van Naïm die haar enige zoon heeft verloren. Jezus kan zich diepgaand laten raken door anderen en wat Hij voelt leidt tot een keuze, beweegt Hem innerlijk tot handelen. Wat Hij ervaart is ook wat Hij onderwijst; de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan is in dit opzicht veelzeggend: "Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden." (Matteüs 5,7).

In het Wereldwijd Gebedsnetwerk van de Paus worden we uitgenodigd om deel te nemen aan een zending van medeleven met de wereld, waarbij we bidden en ons inzetten voor de uitdagingen van de mensheid en de zending van de Kerk. Dit vereist bereidheid onszelf kwetsbaar te maken, ons diep te laten raken door wat al onze broeders en zusters in de hele wereldwijde mensheid meemaken. Het betekent dat we onze "muren" en onze "schilden" achter laten om niet langer onverschillig te zijn en een "cultuur van ontmoeting" aan te gaan. Het is omdat we volledig verenigd zijn met het Hart van Jezus dat we ons met Hem kunnen openstellen voor vertrouwen. Het is omdat we de ervaring hebben dat we geliefd zijn en vergeven zijn, een ervaring van de diepe barmhartigheid van de Heer voor ons, dat we op onze beurt zendelingen van barmhartigheid kunnen worden, getuigen van het Evangelie van de Vreugde.

OEFENING

Bid voor de gebedsintentie die de paus deze maand heeft toevertrouwd. Zie de mensen waarover de intentie spreekt: hun gezichten, hun kleding en cultuur, hun handelen. Luister naar wat ze zeggen, naar hun zorgen en hun hoop. Bedenk wat ik voor ze kan doen.

9 Een wereldwijd netwerk van gebed en dienstbaarheid met aandacht voor de noden van de mensheid

- Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem ben ik niet stil, totdat het licht van haar gerechtigheid daagt en de fakkel van haar redding brandt. (Jesaja 62,1)
- Abraham ging dichterbij hem toe en vroeg: 'Wilt U dan behalve de schuldigen ook de onschuldigen het leven benemen? Misschien dat er in die stad vijftig onschuldigen zijn. (...) De Heer antwoordde: "Als Ik er vijftig (of veertig, of dertig, of twintig, of tien) onschuldigen aantref in Sodom, zal Ik omwille van hen de hele stad vergeving schenken." (Genesis 18, 22-33)
- Vurig en eensgezind wijdden ze zich aan het gebed, samen met de vrouwen en met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broers. (Handelingen 1, 14)
- En laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel. Vorm een heilig priesterschap om geestelijke offers te brengen die God, dankzij Jezus Christus, welgevallig zijn. (1Petrus, 2,5)
- Daarna stelde Hij tweeënzeventig anderen aan, die Hij twee aan twee voor zich uitzond naar iedere stad en plaats waar Hij van plan was heen te gaan. (Lucas 10,1)
- Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit. (Johannes 20,21)

Het Wereldwijde Gebedsnetwerk van de Paus is een wereldwijd netwerk van gebed in dienst van de uitdagingen van de mensheid en de zending van de Kerk. Deze uitdagingen vinden we terug in de maandelijkse gebedsintenties die de Paus voorstelt en die zijn zorg voor de wereld en de Kerk vandaag de dag tot uitdrukken, en die ons gebed en onze actie in die maand kunnen leiden.

Dit netwerk bestaat uit degenen die zich door de dagelijkse gave van hun leven beschikbaar stellen om mee te werken aan de roeping van de opgestane Christus in het midden van hun concrete leven. De zending is het vuur dat ons tot apostelen maakt, gezonden vanuit het hart van de Vader naar het hart van de wereld.

In een van zijn boodschappen voor de 40-dagentijd (2015) vertelt Paus Franciscus ons dat "wij als individuen vaak geneigd zijn onverschillig te staan tegenover de ellende van anderen. We zijn verzadigd van schokkend nieuws en beelden die ons spreken over het menselijk lijden. Tegelijkertijd voelen we ons niet in staat om iets te doen. Wat kunnen we doen om ons niet te laten meeslepen in deze spiraal van angst en machteloosheid? Allereerst kunnen

we bidden in de gemeenschap van de wereldse en hemelse Kerk. Laten we de kracht van het gebed van zoveel mensen niet onderschatten".

Met het Wereldwijd Gebedsnetwerk van de Paus - het Apostolaat van het Gebed - gaan we een wereldwijd netwerk van miljoenen broeders en zusters aan die elke maand bidden en zich inzetten voor de uitdagingen van de mensheid en de zending van de Kerk. Dit zijn aanwijzingen voor ons persoonlijk leven en voor de zending van de Kerk die de Paus, vanuit zijn wereldwijde blik, toevertrouwt in zijn gebedsintenties. Het is een zeer eenvoudige manier om "zich bij de Kerk te voelen" (Geestelijke Oefeningen 352-370), verenigd met het Hart van Jezus. Het is een venster dat openstaat op de wereld. De gebedsintenties van de Heilige Vader openen ons hart voor de meest dringende noden van de mensheid en van de Kerk en leiden ons naar de gerechtigheid van het Koninkrijk. Wij beleven deze zending voor de uitdagingen van de mensheid met al diegenen die meer broederschap, gerechtigheid en vrede in de wereld wensen, inclusief mensen die behoren tot andere religieuze tradities.

Moge deze 'Weg van het Hart' ons het medeleven van Jezus schenken en in ons het verlangen wekken om steeds meer beschikbaar te zijn in dienst van de zending van Christus voor de uitdagingen van de mensheid en de zending van de Kerk.

Paus Franciscus heeft tijdens het Angelus op 8 januari 2017 uitgenodigd om deel te nemen aan zijn gebedsnetwerk: *"Ik wil u graag uitnodigen om deel te nemen aan het Wereldwijd Gebedsnetwerk van de Paus, dat, vooral via sociale netwerken, de gebedsintenties verspreidt die ik elke maand aan de hele Kerk voorstel. Op deze manier wordt het Apostolaat van het Gebed voortgezet en groeit de verbondenheid"*.

Op 20 januari 2019 opende de paus zijn persoonlijke gebedspagina in [Click To Pray](#), het digitale platform van het Wereldwijd Gebedsnetwerk van de Paus.

Laten we dit Wereldwijde Gebedsnetwerk toevertrouwen aan Onze-Lieve-Vrouw, Maria, ster van de nieuwe evangelisatie, zodat zij ons, net als zij zelf, de gave geeft om steeds te luisteren naar de Heilige Geest, beschikbaar voor haar Zoon Jezus Christus en voor de zending van de Kerk.

OEFENING

Bid met de suggesties van [Click To Pray](#): 's morgens, 's middags en 's avonds, steeds in verbondenheid met Jezus. Het gebed is een ware bron voor de zending van de Kerk. Je kan ook bidden met de dagelijkse, Nederlandstalige gebedspodcast van [Bidden Onderweg](#).

Frédéric Fornos sj

Internationaal directeur van Wereldwijd Gebedsnetwerk van de Paus

September 2017 – versie januari 2019